

Jeg vil gerne bede den konservative ordfører bekræfte, at landbruget fortsat skal bære en væsentlig del af vores miljøpolitik her i landet.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er jo interessant, at fru Lene Espersen nu siger, at vi i hvert fald skal sikre de øst- og centraleuropæiske landes ankomst i EU ved at overlade dem alle strukturfondene, sådan at Grækenland, Portugal og Italien og andre af den slags lande ikke skal have mere fra strukturfondene. Disse skal altså alle sammen over til de øst- og centraleuropæiske lande, sådan at EU kan betale for, at disse bliver bygget op, så de kommer på samme niveau som os! Det må jo være formålet med det, som Det Konservative Folkeparti nu pludselig siger.

Men jeg kan trøste med, at det er Fremskridtspartiet ikke tilhænger af. Vi mener, at strukturfondene i lighed med landbrugsstøtteordningerne skal fjernes, for enhver form for omfordeling giver en skævvridning.

Fru Lene Espersen kom dog også ind på landbruget, da hun talte så smukt om, at der også for landbrugere skal være et frit marked, men fru Lene Espersen må vel give mig ret i, at det må være en anelse konkurrenceforvridende, hvis der i EU kommer støtteordninger efter støtteordninger og der derudover er toldbarrierer, for hvordan kan fru Lene Espersen så samtidig påstå, at der er fri konkurrence, og hvordan i alverdens riger og lande skal landene uden for EU overhovedet kunne klare sig i konkurrencen, når de andre lande får så meget støtte? Før det kan blive muligt, skal støtten altså væk.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg mangler et par spørgsmål fra forrige omgang, som jeg godt lige vil svare på.

Først til hr. Bent Hindrup Andersen, som forsøgte at forsvare, at Enhedslistens dagsorden går ud på at begynde at afvikle de nationale støtteordninger.

Dér må jeg bare fastholde, at vi ikke kan støtte en dagsorden, som i realiteten siger, at vi skal erstatte én planøkonomi med en anden. Så meget om dét.

Men med hensyn til ulandene vil jeg da give hr. Bent Hindrup Andersen fuldstændig ret i, at det er konservativ politik, at den bedste måde at hjælpe ulandene på er via frihandel frem for via alle mulige mærkelige ulandsbistandsprojekter,

og jeg vil da gerne endnu en gang sige her fra talerstolen, at det er klar konservativ politik, at de skal have mulighed for at komme ind på vores marked på frie vilkår.

Til hr. Keld Albrechtsen, som talte om andenrangsmedlemmer, vil jeg sige, at det mener jeg at jeg har svaret på. Naturligvis skal de øst- og centraleuropæiske og de baltiske lande være fuldgyldige medlemmer af EU, når deres optagelsesprocedure er helt færdig.

Jeg synes bare, det er lidt morsomt, at hr. Keld Albrechtsens gamle venner ovre i Øst- og Centraleuropa nu har set lyset og opdaget frihandlens velsignelser. Det er selvfølgelig kedeligt for hr. Keld Albrechtsen, at der ikke er mere modvilje end den, han står og taler om her fra talerstolen, men jeg synes da, det er positivt, at også Øst- og Centraleuropa nu har mulighed for at agere i den frie markedsøkonomi og lov til at mene, hvad de vil.

Til fru Elisabeth Arnold vil jeg sige, at jeg i min ordførertale rent faktisk sagde, at ikke alle restriktioner kan ophæves, og at jeg også sagde, at man skulle fokusere noget mere på dyrevelfærd og forbrugerpolitik.

Så naturligvis skal landbruget ikke frit have lov at gøre alt, hvad det har lyst til, og behandle dyrene efter forgodtbefindende.

Det, jeg mente, var bare, at på nogle områder, nemlig med hensyn til produktionsbegrænsning og kvoter osv., må man naturligvis sige, at når støtten bliver fjernet, har landbruget frie vilkår at agere under. Det var det, jeg mente i mit ordførerindlæg.

Og endelig til fru Annette Just:

Naturligvis kan vi ikke have en situation, hvor vi opretholder alverdens støtteordninger for en lille del af EU-landene til evig tid, hvorimod de 13 nye lande ikke kan få noget som helst, og sådan vil det heller ikke blive.

Derfor sagde jeg, at det, som jeg tror kommer til at ske, er en udfasning over måske 10 år, og at hvis der sker en sådan udfasning, vil det være tåbeligt at begynde at give de øst- og centraleuropæiske lande de samme støtteordninger. Så er det mest fornuftigt at sige: O.k., I får 5 år, hvor der er en lidt ulige situation, men så er det hele også væk.

Det mener jeg er den mest fornuftige måde at gøre det på frem for at starte nye støtteordninger for Øst- og Centraleuropa.